

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15C/424/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112241449
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8112241449.1

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Annou Vargovou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598 so sídlom Bratislava, Pribinova 25, právne zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36864421 so sídlom Bratislava, Grösslingová 4 proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, IČO: 00166073 so sídlom Bratislava, Župné námestie 13 o náhradu škoda a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

žalobný návrh zamietá,

vyučuje na samostatné konanie vec vedenú pod pôvodnou spisovou značkou 4C 572/2012 na samostatné konanie,

náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou súdu 27.09.2012 domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že exekučný súd (Okresný súd vo Vranove nad Topľou) v exekučnom konaní, ktorého účastníkom bol žalobca ako oprávnený nerozhodol v zákonnej lehote o návrhu na zmenu súdneho exekútora, v dôsledku nesprávneho úradného postupu. Domnieval sa, že v danom prípade neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora nedošlo v zákonnej lehote, hoci prejednaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla svojou kompletnosťou mať podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu. Žalobca uviedol, že mu vznikla majetková škoda vo výške 175,- Eur predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom. Na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vynaložil sumu 70,- Eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- Eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50,- Eur. Žalobca si zároveň uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym uplynutím času boli ohrozené legitímne očakávania žalobcu a nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu rizikám spojeným so zánikom povinného, so zmarením účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolventnosti povinného. Výšku nemajetkovej ujmy žalobca vyčíslil s poukázaním na doktrínu prijatú Ústavným súdom a nálezy Ústavného súdu III. ÚS 203/06-25, III. ÚS 235/04-3, III. ÚS 347/05, III. ÚS 142/06-28, III. ÚS 118/06-40, ÚS 110/04-55, III. ÚS 125/04-44, III. ÚS 229/04-52, III. ÚS 21/05-30, III. ÚS 190/05-36, III. ÚS 301/05-38 a III. ÚS 82/03-25. Žalobca mal za to,

že za každý rok poznačený prieťahmi sa na základe predmetnej doktríny vzťahuje satisfakcia vo výške 55,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Predovšetkým namietal procesné pochybenia zo strany žalobcu, pretože žalobca v žalobách neuvádza spisové značky príslušných konaní vedených na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Žalovaný tiež namietal, že žalobca nepredložil žiaden relevantný dôkaz preukazujúci existenciu označených exekučných konaní, vznik skutočnej škody a nemajetkovej ujmy a napriek tomu, že síce časť dôkazov uviedol najmä odkazom na exekučné spisy, v skutočnosti prenáša dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať sám. Tvrdenie žalobcu o tom, že nemá vedomosť o spisových značkách v exekučných konaniach sa nezakladá na pravde a má charakter klamlivého a zavádzajúceho tvrdenia, pričom neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, boli jedným z dôvodov, pre ktorý Ústavný súd SR odmietol sťažnosť žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu napr. sp.zn. II. ÚS 211/2002, IV. ÚS 366/2012, IV. ÚS 374/2012.

Podľa názoru žalovaného nie je splnená podmienka pre možnosť vyhovieť podanej žalobe v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. a to predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom štátu, po neúspešnosti ktorého je možné predmetnú žalobu podať po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. Prvé žiadosti boli žalovanému doručené 23.04.2012 a vzhľadom na skutočnosť, že žaloby boli doručené súdu 20.09.2012, vo veci je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr, čo je v rozpore s ust. § 15 ods. 1 a § 16 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z.. Predbežné prerokovanie nároku je pritom zákonom ustanovenou podmienkou preto, aby mohlo o nároku prebehnúť občianske súdne konanie.

K tvrdenému nesprávnemu postupu exekučného súdu žalovaný uviedol, že v praxi po podaní návrhu na zmenu exekútora sa tento návrh predloží pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie a na vyčíslenie doterajších trov, ako aj na predloženie exekútorskeho spisu, za účelom postupu podľa § 44 ods. 9 Exekučného poriadku. Pokiaľ pôvodný exekútor neposkytol súdu potrebnú súčinnosť, nebolo možné návrhu v 30-dňovej lehote vyhovieť. Ďalej žalovaný poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR I. ÚS 16/2002, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že pri posúdení či došlo, alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov Ústavný súd síce prihliada na lehoty uvedené v Ústave, alebo v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem zbytočné prieťahy obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. Žalovaný tiež vyslovil presvedčenie, že všeobecný súd nemá dostatok právomocí na preskúmavanie efektívnosti a rýchlosti súdneho konania iného súdu, pretože takémuto skúmaniu môže byť rozhodovanie súdu podrobené len v konaní pred Ústavným súdom SR na základe ústavnej sťažnosti. Všeobecný súd potom môže o náhrade škody rozhodovať na základe prieťahu v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, v ktorom sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktorý má za následok prieťahu v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, alebo právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, v ktorom bolo konštatované, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Žalovaný tiež vzniesol námietku premĺčania pri každom nároku, pri ktorom došlo k rozhodnutiu o návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.04.2009. K uplatnenej a vyčíslenej škode a majetkovej ujme žalovaný uviedol, že uplatnené sumy sú len hypotetické a nezodpovedajú kritériám vzniku nároku na náhradu škody, pričom zjavne nejde o škodu skutočnú a nemajetková ujma je vyčíslená na základe nesprávnej právnej úvahy. Predovšetkým zdôraznil, že v súvislosti s nerozhodnutím o zmene súdneho exekútora v lehote, nemohlo dôjsť k vzniku škody, pretože s poukazom na § 44 ods. 8, 9 Exekučného poriadku, pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do rozhodnutia súdu o zmene exekútora a teda v zmysle zákona bol pôvodný súdny exekútor povinný pokračovať vo vymáhaní pohľadávky. Zároveň žalovaný upriamil pozornosť súdu na aspekt dobrých mravov hovoriaci v neprospech žalobcu vzhľadom na charakter nárokov a charakter obchodnej činnosti žalobcu, pretože tieto nároky voči dlžníkom vznikli na základe nekalých praktík žalobcu pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv a žalobca je vnímaný verejnosťou aj špecializovanými organizáciami na ochranu spotrebiteľa negatívne. Toto negatívne vnímanie je dôsledkom jeho praktík a aplikácie, či využívania právnych inštitútov, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a so všeobecnými uznávanými spotrebiteľskými právami.

Súd vec prejednal v neprítomnosti oboch účastníkov konania, ktorým doručil predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas, napriek tomu žalobca žiadal o odročenie pojednávania pre kolíziu termínov, ktoré súdu náležite neupresnil. Súd však dospel k záveru, že žalobca nepostupoval v zmysle ust. § 119 O.s.p., keď predvolanie na súdne pojednávanie si prevzal žalobca a jeho právny zástupca ešte dňa 09.06.2014 rovnako ako žalovaný (vytýčený termín súdneho pojednávania na deň 01.08.2014 o 09:30 hod.). Žalobca súdu doručil žiadosť o odročenie súdneho pojednávania dňa 01.08.2014 o 07:28 hod., teda dve hodiny pred vytýčeným termínom súdneho pojednávania. Keďže žalobca podal na okresné súdy SR veľké množstvo žalôb, mal by si byť vedomý tej skutočnosti, že súdy vo veciach vytyčujú súdne pojednávania, na ktoré účastníkov konania (teda aj žalobcu) predvolávajú. Žalobca nezvolil postup v súlade so zákonom a nepreukázal existenciu dôležitého dôvodu pre odročenie súdneho pojednávania tak, ako sa vyslovil Ústavný súd SR v náleze I. ÚS 68/1998. Súd preto vec prejednal a rozhodol aj v neprítomnosti žalobcu. Žalovaný ospravedlnil neúčast' na pojednávaní, navrhol vec prejednať a rozhodnúť aj v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením žalovaného, spisovým materiálom Okresného súdu Vranov nad Topľou spisových značiek 6Er 377/2003, 6Er 133/2007, 9Er 83/2007, 8Er 395/2003, 3Er 72/2005, 8Er 394/2003, 3Er 98/2004, 7Er 855/2006, 3Er 370/2005, znaleckým posudkom Znaleckého ústavu Ekonomickej univerzity Bratislava č. 1/2004, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Okresný súd Prešov prejednáva v tomto konaní spojené veci, ktoré pôvodne napadli na Okresný súd Vranov nad Topľou pod sp.zn. 4C 568/2012, v ktorej boli spojené veci pod spisovými značkami 4C 569/2012, 4C 570/2012, 4C 572/2012, 4C 573/2012, 4C 574/2012, 4C 575/2012, 4C 577/2012, 4C 578/2012 a 4C 579/2012. Uznesenie o spojení vecí nadobudlo právoplatnosť 19.11.2012.

Zo spisového materiálu 6Er 377/2003 (EX 4932/2011) proti povinnej Y. Š., titulom ktorého konania si žalobca uplatnil náhradu škody 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy 663,84 Eur, bol návrh na zmenu exekútora doručený 02.07.2009, výzvou zo dňa 15.07.2009 vyzýval súd pôvodného exekútora na vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie príslušného spisu, na ktorú tento nereagoval, preto ho súd na splnenie povinnosti urgoval výzvou z 22.03.2010. Žiadosti o zmenu exekútora súd vyhovel uznesením zo dňa 07.07.2010.

Zo spisového materiálu 6Er 133/2007 (EX 14795/2010) proti povinnému N. J., titulom ktorého konania si žalobca uplatnil náhradu škody 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy 497,88 Eur súd zistil, že návrh na zmenu exekútora bol doručený 15.10.2009. Následne súd výzvou zo dňa 03.11.2009 vyzýval pôvodného exekútora na vyčíslenie trov konania a zaslanie exekučného spisu. Z dôvodu neuposlušnutia výzvy zaslal súd urgenciu dňa 22.04.2010. Žiadosti o zmenu exekútora súd vyhovel uznesením zo dňa 07.07.2010.

Zo spisového materiálu 9Er 83/2004 (EX 323/2004) proti povinnému Y. Q., titulom ktorého konania si žalobca uplatnil náhradu škody 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy 774,48 Eur súd zistil, že návrh na zmenu exekútora bol doručený 02.07.2009 a 15.07.2009 bola zasielaná výzva pôvodnému exekútorovi na vyčíslenie trov konania a zaslanie exekučného spisu. Exekútor predložil požadované dňa 20.09.2010 a súd rozhodol uznesením, ktorým vyhovel žiadosti o zmenu exekútora dňa 21.09.2010 (hneď nasledujúci deň).

Zo spisového materiálu 8Er 395/2003 (EX 4405/2011) proti povinnej A. J., titulom ktorého konania si žalobca uplatnil náhradu škody 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy 940,- Eur súd zistil, že návrh na zmenu exekútora bol doručený 02.07.2009, súd vyzval exekútora na predloženie exekučného spisu a vyčíslenie trov konania výzvou zo 04.11.2009, ktorej exekútor vyhovel 24.06.2010. Žiadosti o zmenu exekútora súd vyhovel uznesením z 02.12.2010.

Zo spisového materiálu 3Er 72/2005 (EX 14742/2011) proti povinnej X. F., titulom ktorého konania si žalobca uplatnil náhradu škody 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy 110,64 Eur súd zistil, že návrh na zmenu exekútora bol doručený 22.11.2010 a uznesením bolo žiadosti vyhovené 18.01.2011.

Zo spisového materiálu 8Er 394/2003 (EX 14751/2011) proti povinnému S. T., titulom ktorého konania si žalobca uplatnil náhradu škody 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy 1.272,86 Eur súd zistil, že návrh na zmenu exekútora bol doručený 02.07.2009. Následne súd výzvou zo dňa 04.11.2009 vyzýval pôvodného exekútora na vyčíslenie trov konania a zaslanie exekučného spisu. Na výzvu súdu pôvodný exekútor nereagoval. Uznesením zo dňa 12.05.2011 súd vyhovel žiadosti na zmenu exekútora.

Zo spisového materiálu 3Er 98/2004 (EX 14894/2010) proti povinnej Y. J., titulom ktorého konania si žalobca uplatnil náhradu škody 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy 608,52 Eur bol doručený návrh na zmenu exekútora 02.07.2009. Výzvou zo dňa 15.07.2009 vyzval súd pôvodného exekútora na vyčíslenie trov konania a zaslanie exekučného spisu. Pôvodný exekútor nereagoval na výzvu súdu. Uznesením zo dňa 28.05.2010 súd vyhovel žiadosti na zmenu exekútora.

Zo spisového materiálu 7Er 855/2006 (EX 1148/2006) proti povinnej E. J., titulom ktorého konania si žalobca uplatnil náhradu škody 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy 719,16 Eur súd zistil, že návrh na zmenu exekútora bol doručený 22.11.2011, výzvou zo dňa 10.12.2010 bol vyzvaný oprávnený na predloženie zmluvy o úvere, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul. Oprávnený doručil zmluvu o úvere 05.01.2011 a uznesením zo dňa 13.12.2011 súd exekučné konanie zastavil pre neplatnú rozhodcovskú doložku.

Zo spisového materiálu 3Er 570/2005 (EX 2230/2005) proti povinnej X. Q., titulom ktorého konania si žalobca uplatnil náhradu škody 175,- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy 110,64 Eur bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora 22.11.2011 a 18.01.2012 súd uznesením vyhovel žiadosti o zmenu exekútora. Žalobca doručil Okresnému súdu Prešov znalecký posudok č. 1/2014, vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o., ktorý bol na tunajší súd doručený ku konaniu sp.zn. 13C 413/2012. V bode 2 Úvodnej časti znaleckého posudku je uvedené, že tento bol vypracovaný za účelom súdneho konania, avšak nie je v ňom bližšie špecifikované, akého súdneho konania. Nakoľko ide o všeobecný znalecký posudok a nejedná sa o posudok, ktorý by bol vypracovaný na konkrétnu právnu vec, súd na neho neprihliadal. Znalecký posudok bol spracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o., ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a prípadne nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov SR v exekučných konaniach. Záver posudku je taký, že na základe nesprávneho úradného postupu súdov a zbytočnými prietahmi pri rozhodovaní o žiadosti o zmene súdneho exekútora, znalci vyčíslili majetkovú škodu pre každý jednotlivý prípad vo výške 31,68 Eur. Pri výpočte tejto škody v konkrétnej právnej veci však z tohto znaleckého posudku nevychádzal. Znalecký posudok sa nevzťahuje na konkrétne právne veci, ide o všeobecný posudok, ktorý sa vzťahuje na hromadné podanie žalobcu v obdobných veciach. Znalci sa navyše vyjadrujú k právnym otázkam, čo im vôbec neprináleží.

Vzhľadom k tomu, že v konaní vedenom pod pôvodnou sp.zn. 4C 572/2012 sa nepodarilo zabezpečiť príslušný exekučný spis, súd uvedenú právnu vec vylúčil na samostatné konanie. Z uvedeného je zrejmé, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora rozhodol súd spravidla v závislosti od poskytnutia súčinnosti pôvodného súdneho exekútora, kde z listinných dôkazov nepochybne vyplýva, že títo na výzvy súdu reagovali až po urgenciách, resp. nereagovali vôbec.

Na základe zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Žalobca vytýka súdu nesprávny úradný postu spočívajúci v nedodržaní 30-dňovej lehoty rozhodnúť o návrhu na zmene súdneho exekútora.

Podľa § 44 ods. 8 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 9 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Žalovaný vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania proti nárokom na náhradu škody vzniknuté mu pred dňom 23.04.2009, avšak v danom prípade boli len návrhy na zmenu exekútora podávané až po tomto termíne (najskorší je z 02.07.2009) a preto žalobcovi do podania návrhu na súd neuplynula zákonná trojročná lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody a na vznesenú námietku premlčania súd neprihliadal, pretože ju nevyhodnotil ako dôvodnú.

K vytýkanému nesprávnemu úradnému postupu a zbytočným prietahom súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu SR, ktorý dospel k záveru, že je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu a že aj niekoľkomesačná nečinnosť súdu nemusí predstavovať zbytočné prietahy (I. ÚS 42/01, I. ÚS 63/00, IV. ÚS 606/12). Okolnosti každému prípadu vylučujú prijatie záveru o zbytočných prietahoch. Práktiky žalobcu spočívajúce v poškodzovaní spotrebiteľov, ako to už súdy konštatovali vo viacerých rozhodnutiach, spočíva v naformulovaní rozhodcovskej doložky, ktorým žalobca určil právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie sporov a túto doložku všeobecné súdy vyhodnocovali ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v neprospech spotrebiteľov. Práve tieto rozhodcovské rozsudky vydané v rozhodcovskom konaní na základe neprijateľných zmluvných podmienok boli exekútorom na návrh žalobcu na súdy predložené v enormnom počte. Súd však musí skúmať individuálne podmienky účastníkmi zmluvne dojednané, čo spôsobuje vyššiu časovú náročnosť. Takýmito podaniami sú súdy enormne zaťažované a je obtiažne konať tak, aby nevznikli prietahy. Avšak práve v týchto konkrétnych prípadoch žalobca porušuje zákon ak poškodzuje práva spotrebiteľov (napr. individuálne dojednaná

a vnútená rozhodcovská doložka, neprimerané úrokové sadzby a pod.) s ktorými sa museli súdy vypořadať a preto ich nie je možné považovať za zbytočný priesťah.

Pri posudzovaní zbytočných priesťahov možno použiť aj závery Ústavného súdu SR v rozhodnutí IV. ÚS 606/2012 týkajúce sa sťažností žalobcu v obdobnej veci, v ktorej bola žiadosť o vydanie poverenia na súd podaná 15.08.2011, súd vyzval na predloženie rozhodcovskej zmluvy 16.04.2012 a táto mu bola predložená 04.05.2012. Uznesením zo dňa 05.10.2012 bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá. Ústavný súd zdôraznil, že aj niekoľkomesačná nečinnosť nemusí zakladať porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov. Poukázal na to, že sťažovateľ podával žiadosti o udelenie poverenia hromadne, zaťažoval súdy v rovnakom čase väčším počtom podaní a preto musel počítať s určitým zdržaním, čo je ústavne akceptovateľné. Žalobca si uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ktorý spočíval v tom, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote. Je však potrebné zobrať do úvahy, že pri rozhodovaní o návrhu na zmenu exekútora je potrebné vykonať viaceré procesné úkony, ktoré súvisia s rozhodovaním o zmene exekútora (výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, vyjadrenie pôvodného exekútora a vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu, zaslanie spisu novému exekútorovi, rozhodnutie o doterajších trovách exekúcie) a je potrebné súhlasiť s názorom, že za týchto okolností nerozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora v zákonnej lehote nie je možné považovať za zbytočné priesťahy v konaní a z toho vyplývajúci nesprávny úradný postup súdu, pretože vyššie uvedené procesné úkony je potrebné vykonať a na ich základe rozhodnúť o zmene exekútora. Samotná skutočnosť, že súd o návrhu na zmenu exekútora nerozhodol v lehote 30 dní ešte neznamená nesprávny úradný postup, pretože okolnosti predchádzajúce návrhu a postup súdov v exekučných veciach v nasledujúcom období nasvedčujú tomu, že z ich strany nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, i keď rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora boli vydávané i po uplynutí lehoty 30 dní. Okrem potrebných procesných úkonov je nevyhnutné poukázať na objektívne okolnosti, pre ktoré súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože návrhy boli podávané zo strany oprávneného hromadne do jednotlivých exekučných konaní, na neposkytnutie potrebnej súčinnosti exekútormi a vzhľadom na zaťaženosť súdov, nebolo možné o týchto návrhoch rozhodnúť v zákonom stanovenej lehote. Súdy rozhodovali nielen o návrhu oprávneného na zmenu exekútora, ale rozhodovali hlavne o žiadostiach na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ako aj o ďalších procesných návrhoch, ktoré sa vyskytujú v priebehu exekučných konaní, čo logicky spôsobilo predĺženie zákonnej 30-dňovej lehoty. Z uvedených dôvodov dospel súd k záveru, že v prejednávanej veci nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote a keďže zo strany žalobcu nebolo doložené žiadne iné rozhodnutie, ktoré by konštatovalo priesťahy v konaní, nebolo dôvodné žalobnému návrhu vyhovieť a to aj s poukazaním na to, že žalobca nepreukázal nielen právny základ uplatňovaného nároku, ale ani výšku tak majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy. Žalobcom predložený znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.01.2014 vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o., ktorý bol doručený na Okresný súd Prešov ku konaniu vedenom pod sp.zn. 13C 413/2012 v bode 2 úvodnej časti uvádza, že bol vypracovaný za účelom súdneho konania, bez bližšej špecifikácie akého súdneho konania, čo ho robí pre toto súdne konanie neupotrebitelným. Znalci v znaleckom posudku vypracovanom vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o., ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a prípadne nezákonnými rozhodnutiami Okresných súdov SR v exekučných konaniach, pričom zo záveru znaleckého posudku vyplýva, že spoločnosti bola spôsobená majetková škoda pre každý jednotlivý prípad vo výške 31,68 Eur na základe nesprávneho úradného postupu súdov a zbytočnými priesťahmi pri rozhodovaní o žiadosti o zmene súdneho exekútora. Pri výpočte náhrady škody však znalci z konkrétnych právnych vecí nevychádzali. Posudok je všeobecný, vzťahuje sa na hromadné podania žalobcu v obdobných veciach a navyše, znalci sa vyjadrujú k otázkam právnym, čo im neprináleží.

Žalobca v uvedenom konaní nepreukázal atribúty vyvodenia zodpovednosti žalovaného za vzniknutú majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu, pretože nepreukázal nesprávny úradný postup, vznik škody a nemajetkovej ujmy a nepreukázal logicky ani príčinnú súvislosť medzi postupom súdu v predmetnej exekučnej veci a vznikom škody alebo nemateriálnej ujmy. Z uvedených dôvodov súd žalobu ako neopodstatnenú zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Výrok o trovách konania vyplýva z ust. § 142 ods. 2 O.s.p, v zmysle ktorého nárok na náhradu trov konania by mal úspešný žalovaný, avšak tento si nárok neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.